

รายงานการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗
วันอังคารที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

๑. นายสุพจน์ โตวิจักษณ์ชัยกุล
รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แทนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประธานกรรมการ
๒. นายสุจิโรจน์ คงเมือง
หัวหน้าฝ่ายแนวเขตการปกครอง
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
๓. พ.ต.ท. นพดล เทียมเมธา
สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ
แทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๔. นายมานพ คล้ายบัณฑิตย์
หัวหน้ากลุ่มพลังงานและสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
๕. นายศุภพร ภูเกษมวรกุล
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า	กรรมการ
๖. นายอานนท์ ทรงศิรกุล
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการ
๗. นางศรีอรุณ สุขเจริญ
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมอนามัย	กรรมการ
๘. นางอัจฉรา นันทกิจ
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร	กรรมการ
๙. นายสากล ฐินะกุล
รองอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	กรรมการ

๑๐. นายธีรพงษ์ เหล่าพงศ์พัชต์ กรรมการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
แผนเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑. นายจารุพงศ์ เพ็งเกลี้ยง กรรมการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แผนปลัดกรุงเทพมหานคร
๑๒. นายอภิชัย ชวเจริญพันธ์ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๓. นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๔. นางนันทวรรณ วิจิตรวาทการ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. นายเจียรชัย ณ นคร กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๖. นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง กรรมการและเลขานุการ
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง กรรมการ
๒. อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรรมการ
๓. นางสมร มุตตามระ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นางโชนพัสตร์ พัฒนกุล สำนักปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. นางสาวยุพิน ขามกุล กรุงเทพมหานคร
๔. นางสาวกมลน สุภาพพันธ์ องค์การบริหารก๊าซเรือนกระจก
๕. นางสาวบุญยาพร คำคุณ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
๖. นางสาววรรณพร ความสุข กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๗. นายอนุพันธ์ อัฐรัตน์ กรมควบคุมมลพิษ
๘. นายรังสรรค์ ปิ่นทอง กรมควบคุมมลพิษ
๙. นายสุชิน สังขพงษ์ กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นางกัญชลิ นาวิกภูมิ กรมควบคุมมลพิษ

๑๑.นายปัญญา วรเพชรราช	กรมควบคุมมลพิษ
๑๒.นางสาววิลาสินี ศักดิ์เทวินทร์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๓.นายทวีชัย เจียรนัยขจร	กรมควบคุมมลพิษ
๑๔.นางนันทิศา พิทยานิยม	กรมควบคุมมลพิษ
๑๕. – ๓๗ เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ	จำนวน ๒๓ คน

เปิดประชุม เวลา ๙.๓๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

เนื่องจากการแก้ไขปัญหามลพิษและของเสียอันตรายเป็นหนึ่งในนโยบายคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ในวันนี้จึงให้กรมควบคุมมลพิษนำ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ และความก้าวหน้าการดำเนินงานมารายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษด้วย

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ โดยไม่มีข้อแก้ไข

ประธานกรรมการขอเสนอเรื่องเพื่อทราบมาเสนอต่อที่ประชุมก่อน ดังนี้

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อทราบ

๔.๑ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

ประธานกรรมการนำเสนอหลักการสำคัญของ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ซึ่งประกอบด้วย ๔ ส่วน คือ ๑) การกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่วิกฤติ (ขยะมูลฝอยเก่า) ๒) การสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม (ขยะมูลฝอยใหม่) ๓) การวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย และ ๔) การสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะจัดการกับขยะมูลฝอยที่ตกค้างสะสมทั่วประเทศ ซึ่งขณะนี้ประมาณ ๒๘ ล้านตัน สำหรับขยะมูลฝอยใหม่เน้นให้มีการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง และนำมากำจัดอย่างถูกต้องไม่มีการเทกองกลางแจ้งในศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม ซึ่งจะแบ่งเป็น ๓ ขนาด คือ ขนาดเล็กรองรับปริมาณขยะน้อยกว่า ๕๐ ตัน/วัน ขนาดกลางตั้งแต่ ๕๐ - ๓๐๐ ตัน/วัน และขนาดใหญ่ตั้งแต่ ๓๐๐ ตัน/วัน ขึ้นไป แต่ละขนาดจะมีการเลือกเทคโนโลยีการกำจัดที่เหมาะสม และหากเป็นขนาดใหญ่จะให้เอกชนมาลงทุน รวมถึงการส่งเสริมการนำขยะมูลฝอยแปรรูปเป็นพลังงาน มาตรการที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การสร้างวินัยและจิตสำนึกให้ทุกคนร่วมกันลดการเกิดขยะและคัดแยกขยะทุกครั้ง ดังนั้นวิธีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญเป็นเรื่องที่ต้องเร่งดำเนินการ

มติที่ประชุม

รับทราบ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

๔.๒ รายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสารตะกั่วบริเวณห้วยคลิตี้

อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี

ฝ่ายเลขานุการรายงานต่อที่ประชุมเกี่ยวกับความก้าวหน้าผลการดำเนินงานตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ ดังนี้

๑. จ่ายเงินค่าเสียหายให้ชาวบ้านหมู่บ้านคลิตี้ล่าง จำนวน ๒๒ คน เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คนละ ๑๗๗,๑๙๙.๕๕ บาท รวมเป็นเงิน ๓,๘๙๘,๓๙๐.๑๐ บาท

๒. ติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและแจ้งผลการตรวจสอบให้ชาวบ้านทราบ โดยการปิดประกาศบริเวณที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านคลิตี้ บริเวณวัดคลิตี้ล่าง บริเวณ อบต. ชะแล และบริเวณที่ว่าการอำเภอทองผาภูมิ สรุปผลได้ว่าคุณภาพน้ำและพืชผักส่วนใหญ่มีค่าตะกั่วอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานฯ ส่วนดินในจุดใกล้โรงแต่งแร่ยังพบค่าตะกั่วสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพดินฯ สำหรับตะกอนดินท้องน้ำตั้งแต่โรงแต่งแร่ลงมา ยังคงพบตะกั่วสูงกว่าเหนือโรงแต่งแร่เช่นเดิม ส่งผลให้สัตว์หน้าดิน เช่น ปู และหอย ที่อยู่บริเวณดังกล่าวมีตะกั่วสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานอาหารฯ

๓. การฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว กรมควบคุมมลพิษได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยขอนแก่น ศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว โดยที่ผ่านมาได้สำรวจและจัดทำแผนที่การปนเปื้อนสารตะกั่ว รวมทั้งคัดเลือกพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดทำหลุมฝังกลบแบบปลอดภัยแล้วเสร็จ และขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาค่าเป้าหมายในการฟื้นฟู แนวทางการฟื้นฟู ออกแบบรายละเอียดหลุมฝังกลบ และจัดทำแผนปฏิบัติการฟื้นฟู

๔. การป้องกันการปนเปื้อนสารตะกั่วลงสู่ลำห้วยคลิตี้จากพื้นที่เสี่ยง จากการศึกษาขอบเขตการปนเปื้อนสารตะกั่วบริเวณโรงแต่งแร่คลิตี้และพื้นที่ใกล้เคียง ความเสี่ยงจากการรั่วไหลของตะกอนทางแร่จากบ่อกักเก็บตะกอนทางแร่ พบว่าในพื้นที่รอบโรงแต่งแร่และลานกองแร่เดิมมีการปนเปื้อนสารตะกั่วเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพดินที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยและเกษตรกรรมตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ (กำหนดให้ไม่เกิน ๔๐๐ มก./กก.) จำนวน ๑๕๓.๕๗ ไร่ จากทั้งหมด ๖๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๕

๕. การปรับปรุงประสิทธิภาพฝายหินทิ้งและการจัดการตะกอนดินหน้าฝาย ดำเนินการก่อสร้างปรับปรุงฝายหินทิ้งเดิมจำนวน ๒ แห่ง (KC 4 และ KC 4/1) โดยกรมทรัพยากรน้ำได้จ้างห้างหุ้นส่วนจำกัดหมั่นตั้งธรรมเป็นผู้ดำเนินการ แล้วเสร็จเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๗

๖. การจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบริมห้วยคลิตี้ ได้ว่าจ้างบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) ดำเนินการจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบจำนวน ๔ หลุม (หลุมฝังกลบที่ ๒ ๓ ๔ และ ๕ ปริมาณตะกอนทางแร่ ๕๗๐ ลูกบาศก์เมตร) แล้วเสร็จเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๖ ในวงเงิน ๗ ล้านบาท ส่วนที่เหลืออีก ๔ หลุม (หลุมฝังกลบที่ ๑ ๖ ๗ และ ๘ ปริมาณตะกอนทางแร่ ๗๘๕ ลูกบาศก์เมตร) จะดำเนินการในระยะต่อไป

ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ควรปรับการนำเสนอให้ชัดเจน โดยวิเคราะห์สาเหตุที่คุณภาพสิ่งแวดล้อมเกินค่ามาตรฐาน และนำเสนอโดยแยกระหว่างพื้นที่บริเวณเหมืองแร่กับพื้นที่เพาะปลูกของชาวบ้าน วิเคราะห์ว่าเมื่อปรับปรุงประสิทธิภาพฝายหินทิ้งและการจัดการตะกอนดินหน้าฝายแล้วคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้นหรือแย่ลง

๒. ควรมีการติดตามตรวจสอบสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ เช่น การตรวจหาปริมาณตะกั่วในเลือดโดยเฉพาะในเด็กซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยง และบูรณาการการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสารตะกั่วบริเวณห้วยคลิตี้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓. การวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ควรมีข้อมูลพื้นฐานก่อนประกอบกิจการการทำเหมืองแร่

๔. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อม ควรเน้นการสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ และการใช้ภาษาในการสื่อสารให้ประชาชนเกิดความเข้าใจ

มติที่ประชุม

รับทราบรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสารตะกั่วบริเวณห้วยคลิตี้ อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี และรับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการ

๔.๓ การดำเนินงานตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๐ ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

ฝ่ายเลขานุการรายงานที่ประชุมเกี่ยวกับผลการดำเนินงานภายหลังการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการดำเนินงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ดังนี้

๑. ทำการประชาสัมพันธ์ จัดประชุมชี้แจง จัดการอบรม เข้าพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องตามกฎกระทรวง ได้แก่ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฯ อย่างถูกต้อง

๒. ผลการรายงานตามแบบ ทส. ๒ มีสถิติการรายงานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๙.๗ ในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ เป็นร้อยละ ๑๗ ในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ แหล่งกำเนิดมลพิษที่จัดส่งรายงานมากที่สุด คือ ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน ร้อยละ ๑๐๐ รองลงมา คือ โรงพยาบาลของรัฐ ร้อยละ ๖๐ ศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า ร้อยละ ๔๖ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ ๔๓ และอาคารชุด ร้อยละ ๓๕ เป็นต้น ปัจจุบันกรมควบคุมมลพิษได้พัฒนาระบบการรายงานสรุปผลการดำเนินงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. ๒ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษสามารถรายงานผ่านช่องทางดังกล่าวได้ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗

๓. ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การปฏิบัติตามกฎกระทรวงฯ ดังกล่าว ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สรุปได้ดังนี้ ๑) การกำหนดประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษกว้างเกินไปครอบคลุมทั้งที่ไม่มีน้ำเสียจากกระบวนการผลิต ๒) แบบการรายงาน ทส. ๑ และ ทส. ๒ ไม่เหมาะสมสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษทุกประเภท ๓) แหล่งกำเนิดมลพิษมีจำนวนมาก การประชาสัมพันธ์ดำเนินการได้ไม่ทั่วถึง ๔) เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่รับผิดชอบ ๕) เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีภารกิจหลายด้าน จึงไม่ให้ความสำคัญในการรวบรวมรายงานแบบ ทส. ๒ ส่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และมีความเห็นว่าเป็นภาระของท้องถิ่น ๖) บุคลากรไม่มีความรู้ความเข้าใจ หรือมีบุคลากรที่จะดำเนินการโดยตรง ๗) เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ยังมีความเข้าใจไม่ตรงกันเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษบางประเภท เช่น กรณีแหล่งกำเนิดไม่มี

น้ำเสียในกระบวนการผลิตมีเพียงบ่อเกรอะบ่อซึม ต้องดำเนินการตามกฎหมายฯ หรือไม่ หรือกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในพื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนเข้าข่ายต้องดำเนินการหรือไม่ เป็นต้น และ ๘) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดขาดงบประมาณ และบุคลากรในการที่จะดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายฯ

มติที่ประชุม

รับทราบผลการดำเนินงานตามกฎหมายฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๐ ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

วาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ แนวทางการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมายฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๐ ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุมว่า จากผลการดำเนินงานตามกฎหมายฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๐ ที่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ แต่จากสถิติการส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ พบว่ายังน้อยมาก โดยมีสาเหตุจากแหล่งกำเนิดมลพิษมีจำนวนมาก แหล่งกำเนิดมลพิษบางแห่งไม่มีน้ำเสียจากกระบวนการผลิต แหล่งกำเนิดมลพิษขนาดเล็กไม่มีความพร้อมในการดำเนินการ บางส่วนไม่เข้าใจวิธีการบันทึกข้อมูลตามแบบฟอร์มที่กำหนด จนทำให้ละเลยที่จะปฏิบัติตามกฎหมายฯ กรมควบคุมมลพิษ จึงขอเสนอแนวทางการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน ๓ แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ ๑ ยกเว้นกฎหมายฯ ฉบับใหม่ให้มีความเหมาะสมในทางปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ได้แก่ ๑) บังคับใช้เฉพาะแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีปริมาณมลพิษสูง ได้แก่ อาคารประเภท ก และ ข บางประเภท (ยกเว้นโรงเรียน หอพักและสถานบริการ) ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ดินจัดสรรโรงงานประเภท ๒ ๓ และนิคมอุตสาหกรรม และการเลี้ยงสุกรประเภท ก และ ข ๒) บังคับใช้ในระยะเวลา ๕ ปี หลังจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีขนาดเล็ก มีปริมาณน้ำเสียน้อยหรือไม่มีน้ำเสียในกระบวนการผลิต ได้แก่ อาคารประเภท ข (โรงเรียน หอพักและสถานบริการ) โรงงานประเภท ๒ ๓ (๒๙ ประเภท) บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ชายฝั่ง กร่อย จืด) การเลี้ยงสุกรประเภท ค และทำเทียบเรือ ข้อดีแนวทางที่ ๑ คือ บังคับใช้เฉพาะแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีปริมาณมลพิษสูง จึงไม่เป็นภาระกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีขนาดเล็ก ข้อเสียคือ ใช้ระยะเวลาในการออกกฎหมายฉบับใหม่นาน เนื่องจากต้องเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

แนวทางที่ ๒ ปรับปรุงแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษสามารถกรอกข้อมูลได้ง่ายขึ้น โดยเสนอการปรับปรุงกฎหมายฯ ข้อดีคือ ทำให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษบันทึกข้อมูลได้ง่ายขึ้น แต่ยังคงใช้เวลาในการปรับปรุงแก้ไขนาน เนื่องจากมีขั้นตอนในการดำเนินงานเช่นเดียวกับแนวทางที่ ๑

แนวทางที่ ๓ ทบทวนการประกาศแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือแหล่งน้ำสาธารณะ ตามมาตรา ๖๙ โดย ๑) ยกเลิกการประกาศโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่มีน้ำเสีย

ในกระบวนการผลิตเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ได้แก่ โรงงานประเภท ๒ และประเภท ๓ (๒๙ ประเภท) และ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ชายฝั่ง กร่อย จืด) ๒) ชะลอหรือขยายระยะเวลาการบังคับใช้สำหรับแหล่งกำเนิดขนาดเล็ก ได้แก่ อาคารประเภท ข และการเลี้ยงสุกรประเภท ค ๓) ทบทวนหลักเกณฑ์และขนาดของแหล่งกำเนิดที่จะ บังคับใช้ ได้แก่ ที่ดินจัดสรร และท่าเทียบเรือ แนวทางนี้มีข้อดีคือ การทบทวนแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ สามารถดำเนินการได้เร็วกว่าแนวทางที่ ๑ และแนวทางที่ ๒ และทำให้ไม่เป็นภาระ กับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีขนาดเล็กหรือที่ไม่มีน้ำเสียในกระบวนการผลิต ข้อเสียคือ การยกเลิกการประกาศให้ เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษหรือขยายระยะเวลาการบังคับใช้ ทำให้ไม่ถูกควบคุมการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง และมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ควรเพิ่มการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษและ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้มีการรายงานผลการดำเนินงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ เพิ่มขึ้น

๒. การเสนอแนวทางการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตาม ความในมาตรา ๘๐ ให้กรมควบคุมมลพิษวิเคราะห์ข้อดี - ข้อเสีย หรือด้านบวก-ด้านลบ ในประเด็นผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ไม่ใช่ขั้นตอนหรือระยะเวลาการดำเนินงาน และใช้ข้อมูลดังกล่าวใน การตัดสินใจเลือกแนวทางการดำเนินการ

๓. ควรส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวงออกตาม ความในมาตรา ๘๐

มติที่ประชุม

ให้กรมควบคุมมลพิษวิเคราะห์ข้อดี - ข้อเสีย หรือด้านบวก-ด้านลบ ในประเด็นผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ และใช้ข้อมูลดังกล่าวในการตัดสินใจเลือกแนวทางการดำเนินงานเพื่อ แก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๐ และรับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของ ที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓.๒ ร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม หรือ “คูโลมด”

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุมว่า องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) (อบก.) ได้ร่วมมือกับสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอในกำกับของกระทรวงอุตสาหกรรม และกลุ่มผู้ผลิตสิ่งทอ พัฒนาเสื้อผ้าลดโลกร้อนขึ้น เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภคในการใช้เสื้อผ้าที่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจก และได้ประสานกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้าง สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ดำเนินการพิจารณาบรรจุผลิตภัณฑ์ผ้าคูโลมดไว้ใน รายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ผู้แทน อบก. นำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับร่างเกณฑ์ข้อกำหนดผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือ “คูโลโหมด” ซึ่งผ่านความเห็นชอบในหลักการจากคณะอนุกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยมีร่างเกณฑ์ข้อกำหนดฯ ดังนี้ ๑) ด้านความปลอดภัย มีความปลอดภัยจากสารเคมีตกค้าง มีปริมาณสีย้อมและโลหะหนักไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนด ๒) ด้านคุณภาพและความคงทน ผ่านการทดสอบความต้านแรงดึงขาดหรือแรงดันทะลุ ความคงทนของสีต่อการซักและต่อแสง ๓) ด้านการลดความร้อน ซึ่งเป็นคุณสมบัติพิเศษเฉพาะสำหรับผ้าคูโลโหมดเท่านั้น คือ มีความสามารถในการถ่ายเทความร้อนได้ดี ทำให้รู้สึกเย็นสบาย สามารถอยู่ในอาคารที่ปรับอากาศอยู่ที่ 25°C ทำให้ลดการใช้กระแสไฟฟ้าสำหรับเครื่องปรับอากาศ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จึงเห็นควรผนวกผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือ “คูโลโหมด” ไว้ในรายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของกรมควบคุมมลพิษ เพื่อให้ส่วนราชการพิจารณาใช้ในการจัดซื้อจัดจ้างต่อไป

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปดังนี้

๑. ควรผลักดันให้มีการแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ให้หน่วยงานภาครัฐพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับแรก
๒. ควรผลักดันให้หน่วยงานที่ให้การรับรองสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น ใบไม้เขียว ควรเป็นหน่วยงานภาครัฐในลักษณะเดียวกับ มอก.

มติที่ประชุม

เห็นชอบให้บรรจุผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือ “คูโลโหมด” ไว้ในรายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของกรมควบคุมมลพิษ และรับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการ

๓.๓ การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะอนุกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมจากการเกษตรกรรม

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอในที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. คณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีคำสั่งที่ ๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมจากการเกษตรกรรม มีองค์ประกอบคือ รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม) และรองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานอนุกรรมการร่วม ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๑๕ ท่าน เป็นอนุกรรมการ และมีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ ท่าน

๒. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามคำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ที่ ๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ได้พ้นจากตำแหน่งตามวาระในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ เพื่อให้คณะอนุกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมจากการเกษตรกรรมสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่อง จึงเสนอขอแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในลำดับที่ ๑ - ๔ ได้แก่ ๑) นายประทักษ์ ตาบทิพย์วรรณ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและมลพิษจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๒) นายรุ่งโรจน์ พิทักษ์ด้านธรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านดินและปุ๋ยสำหรับการเพาะปลูก ๓) นายศักดิ์ชัย สุริยจันทร์ทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการน้ำทิ้งจากฟาร์มปศุสัตว์ และ ๔) นางสาว

สาวิตรี การีเวย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านมลพิษอากาศจากการเกษตร เป็นผู้ทรงคุณวุฒิต่อไปอีก ๑ วาระ และเสนอขอแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ได้แก่ นายไพบุลย์ ประพทธิธรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านมลพิษทางดิน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในลำดับที่ ๕

มติที่ประชุม

เห็นชอบกับการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมจากการเกษตรกรรม ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ

๓.๔ การปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. คณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานภาครัฐ และกำกับดูแลเร่งรัดให้ทุกหน่วยงานดำเนินการตามแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๑ ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔

๒. คณะกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ได้ยกร่างแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐฉบับที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๙ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยในร่างแผนฯ ฉบับที่ ๒ มีการขยายเป้าหมายของหน่วยงานภาครัฐที่จะเข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะขยายไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มหาวิทยาลัย รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานในกำกับของรัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายเป้าหมายจำนวนหน่วยงานภาครัฐที่จะเข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ดังนี้

๒.๑ เพิ่มเติมองค์ประกอบ ได้แก่ ๑) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ๒) ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และ ๓) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา และปรับปรุงชื่อผู้แทนหน่วยงานให้เป็นปัจจุบัน ได้แก่ ๑) ผู้อำนวยการสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ๒) เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ๓) ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ และ ๔) ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิชาการด้านผลิตภัณฑ์ กองควบคุมมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ทำหน้าที่อนุกรรมการและเลขานุการร่วม

๒.๒ อำนาจหน้าที่ใหม่ ได้แก่ ๑) เสนอนโยบาย มาตรการ ในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานภาครัฐ ๒) กำกับดูแลเร่งรัด และติดตามประเมินผล การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่

เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ๓) สนับสนุนการพัฒนามาตรฐาน และกลไกในการรับรองสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔) พิจารณาแต่งตั้งคณะทำงานฯ เพื่อมอบหมายการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ๕) ปฏิบัติงานอื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

มติที่ประชุม

ขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาร่างประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ และแจ้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อฝ่ายเลขานุการฯ ภายใน ๑ สัปดาห์ ทั้งนี้หากพ้นกำหนดดังกล่าว จะขออนุญาตถือว่าคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบร่างประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ

๓.๕ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอในที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเทคนิคสำหรับสินค้าและบริการ โดยมีรองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นประธาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมจำนวน ๓ ชุด ได้แก่ ๑) คณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (เครื่องปรับอากาศ คอมพิวเตอร์ และโทรสาร) ๒) คณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (เครื่องเรือนไม้ ถังพลาสติกกรองรับมูลฝอย สมุด และบริการงานพิมพ์) และ ๓) คณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (รถยนต์ น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเชื้อเพลิง สถานีบริการรถยนต์ (เปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่น) และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง)

๒. แผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๙ มีเป้าหมายในการเพิ่มปริมาณ มูลค่า และรายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การจัดทำเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น คณะอนุกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบให้มีการปรับปรุงการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยให้ยกเลิกคณะอนุกรรมการฯ ชุดเดิมทั้ง ๓ ชุด และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ ใหม่ สำหรับกลุ่มสินค้าและบริการที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จำนวน ๕ ชุด ได้แก่ ๑) กลุ่มสินค้าและบริการประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ส่องสว่าง ๒) กลุ่มสินค้าและบริการประเภทยานยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิง ๓) กลุ่มสินค้าและบริการประเภทกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ ๔) กลุ่มสินค้าและบริการประเภทอุปกรณ์สำนักงาน และ ๕) กลุ่มสินค้าและบริการประเภทที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์และงานพิมพ์

๓. คณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีองค์ประกอบ ได้แก่ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนจากผู้ผลิต/ผู้ให้บริการ จำนวน ๓-๕ ท่าน ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาอื่นๆ

ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๕-๑๐ ท่าน ผู้แทนหน่วยงานภายในกรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๑-๒ ท่าน เป็นคณะอนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ กรมควบคุมมลพิษ เป็นฝ่ายเลขานุการ

๔. อำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฯ ได้แก่ ๑) จัดทำ (ร่าง) เกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (กลุ่มสินค้าและบริการที่รับผิดชอบ) เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ๒) กำหนดวิธีทดสอบมาตรฐานของสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องและเป็นไปตามเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓) นำเสนอผลการดำเนินงาน จัดทำ (ร่าง) เกณฑ์ข้อกำหนดของกลุ่มสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เสนอต่อคณะอนุกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ๔) แต่งตั้งคณะทำงานฯ เพื่อบริหารการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวกับการจัดทำเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ๕) ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะให้ฝ่ายเลขานุการเพิ่มเติมผู้แทนของกระทรวงสาธารณสุข และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคนิค จำนวน ๑-๒ ท่าน และปรับลดผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เหลือ ๕ ท่าน

มติที่ประชุม

๑. ยกเลิกคณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมชุดเดิมทั้ง ๓ ชุด
๒. เห็นชอบกับการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใหม่ จำนวน ๕ ชุด โดยให้ฝ่ายเลขานุการรับข้อสังเกตจากคณะกรรมการในการปรับปรุงองค์ประกอบฯ ไปพิจารณาดำเนินการให้ครบถ้วน

๓.๖ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษมีบทบาทภารกิจหลักในการเสนอแนะการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านอากาศและเสียง และเสนอแนะการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ซึ่งแหล่งกำเนิดหลักของมลพิษทางอากาศ มีทั้งยานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง และเนื่องจากการกำหนดมาตรฐานการระบายสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ และมาตรฐานคุณลักษณะของเชื้อเพลิงจะมีผลกระทบต่อการลงทุนและการแข่งขัน ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศของภาคเอกชนค่อนข้างมาก ส่งผลให้การพิจารณากำหนดมาตรฐานต่างๆ เป็นไปอย่างยากลำบาก เพราะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบและครอบคลุมในทุกมิติ ก่อนที่จะนำเสนอให้คณะกรรมการต่างๆ พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๒. กรมควบคุมมลพิษจึงเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ เพื่อพิจารณากลับกรองการกำหนดมาตรฐานการระบายสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ และการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะของเชื้อเพลิงอย่างรอบด้านและครอบคลุมทุกมิติ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ องค์ประกอบ ๑) ผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านอากาศ) ในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เป็นประธานคณะกรรมการ ๒) รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นรองประธานคณะกรรมการ ๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กรมธุรกิจพลังงาน กรมการขนส่งทางบก สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร สถาบันยานยนต์ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย สมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย สมาคมวิศวกรรมยานยนต์ไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาจำนวน ๒ ท่าน (ผศ.ดร.พิพล บุญจันทร์ และ ผศ.ดร.ยศพงษ์ ลออนวล) เป็นอนุกรรมการ ๔) ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ๕) เจ้าหน้าที่ส่วนมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๒ ท่าน เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒.๒ อำนาจหน้าที่ ๑) กำหนด ทบทวนและปรับปรุงค่าเกณฑ์มาตรฐานการระบายก๊าซหรือสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะออกสู่สิ่งแวดล้อม ๒) กำหนด ทบทวนและปรับปรุงวิธีการตรวจวัดการตรวจวัดการระบายก๊าซหรือสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะให้มีความถูกต้อง แม่นยำและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อใช้ในการติดตามตรวจสอบ ตรวจจับและการตรวจสภาพยานพาหนะประจำปี ๓) กำหนด ทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานเชื้อเพลิงทุกชนิดที่ถูกใช้เพื่อการขับเคลื่อนยานพาหนะให้มีคุณภาพที่ดีและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๔) กำหนด ทบทวนมาตรการหรือแนวทางปฏิบัติเพื่อควบคุมและลดมลพิษที่เกิดจากยานพาหนะ ๕) กำหนด มาตรการหรือแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมและสนับสนุนการนำยานพาหนะที่มีอัตราการระบายก๊าซหรือสารมลพิษต่ำหรือดีกว่าที่กฎหมายกำหนดมาใช้กันอย่างแพร่หลาย และ ๖) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมาย

ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมายให้นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอากาศ ในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เป็นประธานคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ

๒. ผู้แทนกรมการปกครองเสนอให้เพิ่มอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นองค์ประกอบ และเห็นควรเสนอในการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๒ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้มีอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อที่จะสามารถประสานกับท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาคุณภาพอากาศ และมลพิษด้านต่างๆ ในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ โดยมอบหมายให้นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอากาศในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เป็นประธานคณะกรรมการ และให้ฝ่ายเลขานุการรับข้อสังเกตจากคณะกรรมการฯ ไปพิจารณาดำเนินการ

๒. ให้คณะกรรมการฯ แจ้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี) ให้ฝ่ายเลขานุการฯ ทราบภายใน ๑ สัปดาห์

๓.๗ การจัดทำร่างเค้าโครงประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายหลักที่มีบทบาทสำคัญในการคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในส่วนของบทบัญญัติเรื่องการควบคุมมลพิษ ทั้งนี้การบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมาประสบปัญหาหลายประการ ได้แก่ ๑) กฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือเกี่ยวพันกันมีอยู่อย่างกระจัดกระจายและอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ๒) ความซ้ำซ้อนของอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานของรัฐ ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายลดลง ๓) การป้องกันและการแก้ไขปัญหามลพิษขาดความเป็นเอกภาพ

๒. กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำโครงการรวบรวมบทบัญญัติกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ เพื่อจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม โดยรวบรวมบทบัญญัติ สำคัญ หน่วยงานที่รับผิดชอบ และอนุบัญญัติของกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งจัดหมวดหมู่ตามบริบทด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ หลักการ สำคัญ และความเหมาะสมในการจัดทำร่างประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ พิจารณาความเหมาะสมในการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามขอบเขตอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม และเพื่อการพัฒนากลไกเครื่องมือด้านกฎหมายในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกภาคส่วนมากที่สุด

๓. กรมควบคุมมลพิษเสนอร่างเค้าโครงประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยต่อคณะอนุกรรมการเพื่อการปรับปรุงกฎหมายด้านการจัดการมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ คณะอนุกรรมการฯ มีมติเห็นชอบในหลักการของการจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม และมีความเห็นว่า ในส่วนของเค้าโครงประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม ที่นำเสนออาจไม่สมบูรณ์ครบถ้วน จึงเห็นควรเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้มอบหมายหน่วยงานระดับกระทรวงพิจารณาดำเนินการปรับปรุงเค้าโครงประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมและจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่สามารถบังคับใช้ได้ต่อไป

ที่ประชุมมีความเห็นดังนี้

๑. จากการพิจารณาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษข้อ ๒. การเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมป้องกัน ลด หรือ ขจัดมลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นการดำเนินงานตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมฉบับปัจจุบัน ส่วนการพิจารณามอบหมายหน่วยงานใดเป็นผู้ร่างกฎหมายใหม่ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ขอให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการเสนอความเห็นต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามขั้นตอนต่อไป

๒. วาระนี้ควรเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นวาระเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

รับทราบการดำเนินการจัดทำร่างเค้าโครงประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยของกรมควบคุมมลพิษ และให้กรมควบคุมมลพิษรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ ไปพิจารณาดำเนินการ

๓.๘ (ร่าง) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๖

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕๓ (๙) ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับผิดชอบการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยขึ้น เพื่อยกร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยปี ๒๕๕๖ โดยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อมเฉพาะด้านมลพิษและข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเนื่องจากปีที่ผ่านมาสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง กรมควบคุมมลพิษจึงได้แจ้งเวียนร่างรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ปี ๒๕๕๖ แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องแทนการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น และได้ปรับแก้ไขร่างรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ปี ๒๕๕๖ ตามความเห็นและข้อเสนอแนะ และเห็นควรนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาก่อนเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

๒. ร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๖ ประกอบด้วย สถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่ คุณภาพอากาศ ระดับเสียง คุณภาพน้ำผิวดิน คุณภาพน้ำทะเล คุณภาพน้ำใต้ดิน สถานการณ์ของเสียและสารอันตราย ได้แก่ มูลฝอยชุมชน ของเสียอันตราย มูลฝอยติดเชื้อ และสารอันตราย โดยมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับข้อมูลปีที่ผ่านมา แสดงข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย ๕-๑๐ ปี เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง แสดงประเด็นปัญหา สาเหตุ แนวทางและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหา ในภาพรวมฝุ่นขนาดเล็ก (PM₁₀) มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ภาพรวมคุณภาพน้ำแม่น้ำสายหลักมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง แต่ไม่พบแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงเช่นกัน และเสื่อมโทรมมากโดยตลอดบริเวณอ่าวไทยรูปตัว ก ในปี ๒๕๕๖ มีมูลฝอยชุมชนเกิดขึ้น ๒๖.๗๗๔ ล้านตัน ได้รับการเก็บขนไปกำจัด ร้อยละ ๕๓.๕ หรือ ๑๔.๓๕๙ ล้านตัน โดยถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้องเพียง ๗.๔๒๑ ล้านตัน (ร้อยละ ๒๗.๕) และกำจัดแบบไม่ถูกต้อง ๖.๙๓๘ ล้านตัน (ร้อยละ ๒๖) สถานที่ที่กำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศมีเพียงร้อยละ ๖ กำจัดอย่างถูกต้อง เป็นเหตุให้ปริมาณขยะมูลฝอยสะสมตกค้างในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ประกอบกับอัตราการผลิตขยะต่อคนต่อวันเพิ่มขึ้น จากเดิมในปี ๒๕๕๑ เท่ากับ ๑.๐๓ เป็น ๑.๑๕ กิโลกรัมต่อคนต่อวัน มีการแสดงข้อมูลอุปถัมภ์ด้านมลพิษในรอบปี สถิติการเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ (๕ ปีย้อนหลัง) และการจัดการเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ ปี ๒๕๕๖ ในการบริหารจัดการมลพิษได้แสดงสัดส่วนงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมเทียบกับงบประมาณแผ่นดิน เครื่องมือและกลไกใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๕๖ บทสรุปและข้อเสนอแนะการจัดการมลพิษในอนาคต

๓. ร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๖ มีการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ในปี ๒๕๕๕ มาประกอบการยกร่างรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ปี ๒๕๕๖

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า หัวข้อระดับเสียง ให้เพิ่มเติมข้อมูลระดับเสียงจากแหล่งกำเนิดอื่นๆ นอกเหนือจากระดับเสียงจากการจราจร เนื่องจากประชาชนได้รับความเดือดร้อนด้านเสียงพร้อมระบุปัญหา สาเหตุ และการแก้ไขปัญหา

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบกับร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๖ และรับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ ไปพิจารณาดำเนินการ
๒. มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

๓.๙ กรอบการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๗

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ มีมติให้กรมควบคุมมลพิษนำเสนอกรอบการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยในปีต่อไปเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษก่อนดำเนินการยกร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย

กรมควบคุมมลพิษ จึงได้ยกร่างกรอบรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๗ มาให้คณะกรรมการฯ พิจารณา โดยร่างรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ปี ๒๕๕๗ ยังคงมีบทหลักในร่างรายงานฯ เหมือนปีที่ผ่านมา แต่มีการเพิ่มการเกริ่นนำในแต่ละบทเพื่อให้มองเห็นสถานการณ์ในภาพรวมของแต่ละด้าน เช่น คุณภาพอากาศ คุณภาพน้ำ และสถานการณ์ของเสียและสารอันตราย นำเสนอข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อมสถานการณ์มลพิษ และผลการดำเนินการที่ผ่าน วิเคราะห์และเปรียบเทียบกับข้อมูลย้อนหลัง วิเคราะห์เชื่อมโยงกับเป้าหมายของประเทศตามที่กำหนดไว้ในแผน/ยุทธศาสตร์ในการจัดการมลพิษในแต่ละด้าน และเสนอการดำเนินการในอนาคต จัดลำดับประเด็นปัญหามลพิษเร่งด่วน พร้อมทั้งข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับรัฐบาลทั้งในส่วนนโยบายหลักที่สำคัญ และนโยบายเฉพาะเรื่อง

ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ในแต่ละบทให้เน้นประเด็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข และจัดลำดับความสำคัญในการแก้ไขก่อน-หลัง
๒. เสนอให้จัดทำเล่มสรุปสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๗ ให้แล้วเสร็จสามารถเผยแพร่ได้ภายในต้นปี ๒๕๕๗ และใช้เป็นข้อมูลในการนำไปแก้ไขปัญหามลพิษเร่งด่วนที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข
๓. เห็นด้วยกับการจัดทำรายงานฯ ตามกรอบ DPSIR (Drivers – Pressures – States – Impacts – Responses) โดยวิเคราะห์แรงขับเคลื่อน (แหล่งกำเนิดมลพิษ) ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ/การพัฒนาประเทศ) สถานการณ์จากผลการตรวจวัด ผลกระทบจากสถานการณ์ และการแก้ไขปัญหา แต่ข้อมูลในเล่มรายงานฯ ขณะนี้ เน้นแต่สถานการณ์ (States) จึงควรมีข้อมูลในส่วนอื่นให้ครบถ้วนตามกรอบ DPSIR ด้วย

มติที่ประชุม

เห็นชอบกับกรอบการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๗ และรับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ ไปพิจารณาดำเนินการ

วาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

๕.๑ รายงานผลคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๘๕ - ๒๘๖/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๗ - ๔๘๘/๒๕๕๗

ประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษ แจ้งต่อที่ประชุมว่า ศาลปกครองกลางได้อ่านคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๗ - ๔๘๘/๒๕๕๗ สรุปได้ว่า ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คือ ให้กรมควบคุมมลพิษชดเชยค่าเสียหายจากเงินต้นจำนวน ๕,๒๗๐ ล้านบาท รวมดอกเบี้ย (ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี) นับจากวันที่ยกเลิกสัญญาเป็นเวลา ๑๑ ปี เป็นจำนวนเงิน ๔,๓๔๘ ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๙,๖๑๘ ล้านบาท ภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ศาลตัดสิน โดยคิดดอกเบี้ยวันละ ๒ ล้านบาท

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการดำเนินการต่อไป ดังนี้

๑. เตรียมการหารือกับสำนักบังคับคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง เพื่อหารูปแบบในการชดเชยค่าเสียหาย
๒. เตรียมการหารือกับสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อหาแนวทางเยียวยาเพื่อลดค่าใช้จ่าย และนัดเจรจากับกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี (NVPSKG) เพื่อเจรจาต่อรองขอส่วนลด
๓. เตรียมการหารือกับกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี (NVPSKG) เพื่อรับการส่งมอบทรัพย์สินและหาแนวทางในการดำเนินการต่อไป
๔. เตรียมการหารือร่วมกับกรมบัญชีกลาง เพื่อหาผู้รับผิดชอบในคดีนี้ต่อไป

มติที่ประชุม

รับทราบผลคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๘๕ - ๒๘๖/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๗ - ๔๘๘/๒๕๕๗

ปิดประชุม เวลา ๑๒.๒๐ น.

นางกัญชลี นาวิกภูมิ
นางนันทิwa พิทยานิยม
นางเกวลิณ วงศ์เศรษฐศิริ
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง
ผู้ตรวจรายงานการประชุม